

Ló-futó, füllentő

Mivel anyám előtt születtem, apám a lakodalmára készültében a malomba küldött lisztet fűrészeltetni. Fölraktam ökreimet a kocsira, rúd mellé fogtam a búzászsákokat. Odaérek, mondják, a malom elment kocsmázni. Leszúrtam az ökörhajtó ostoromat, megyek a malomért. De már akkor nagy nyugodtan szalonnázott az árokparton. Egy husánggal jól végigvágattam rajta, biztatásul, mindjárt elkezdte kovácsolni a réteslisztet. Az ostoromból ezalatt égig érő fa nőtt. Körülötte keresem az ökreimet. Fölmásztak a hegyébe legelni. Megyek utánuk, hát uramfia! - ezer seregély az ágakon. Rakom az ingem derekába. Egyszer csak megindultak velem. Szállunk a Maros fölött. Asszonyok mossák ott a ruhát. Rám csudálkoztak: - Ojvéé, de nagy madár! Úgy értettem, oldjam meg a gatyám. Megoldottam. A seregélyek kihussantak az ingemből, én meg zuhantam lefelé. Volt nálam egy fél marék korpa, sebesen sodortam belőle a kötelet. Ereszkedtem lefelé. Hanem egy egér elrágta a korpakötelet. Belecsapódtam a Marosba, kivágtam belőle annyi halat, tizenkét ökrös szekér nem bírta el, egy meztelen cigány gyerek a kabátja zsebében elvitte. Hajamnál fogva ráncigáltam ki magam a Marosból. Mire partra vergődtem, elvesztettem a fejem. Hogy lehetek meg anélkül, mire tegyem a kalapomat? Gyorsan kerekítettem sárból. Szerencsémre, mert apám már nagyon keresett. Hazavittük a lisztet, tapostuk belőle a rétest. Ekkorára nagyon megéheztem. Udvarunkon egy kazal verébojásból hátaslovak dagasztották a tésztának való csöves kukoricát. Egy tojást feltörtem, eszegetek a szélén. Beleejtettem a bicskám. Hogy menjek utána? Szemöldököm kitéptem, abból raktam létrát. Három napig megyek lefelé. Sírtam a jó bicskám után. Ott bolyongok estig a verébojás alján, odajön egy lovatlan huszár. Vigasztalt, hogy ő már egy hete itt keresi a Pejkót, annyira ellegelészett a tojásban. Apám már türelmetlen volt, utánam üzent a sütőlapáttal, hogy de siessek a gémeskútra borért. Fölnyergeltem a Fakót, ülök a Szürkére, vágattam a Sárgával. Este kipányváltam legelni a nyeret, itattam a kantárt, párnának fejem alá gyűrtem a Sárgát. Arra ébredtem, hogy megint éhes vagyok. Fölmásztam az uborkafára, ráztam róla annyi krumplit, csak úgy hullott a sok répa, retek, mogyoró. Odaseregelték a mókusok, eszegették előlem. Egy mókust farkánál kaptam. Ijedtében ugrott akkorát, engem föl vágott az égbe. Ott még sosem jártam. Gondoltam, ha már sorsom ide vetett, megnézem Panna ángyomat. Nagy munkában találtam. Templomtoronnyal foltozta a lekvárfőző üst fenekét. Örült a jöttömnek. Szúnyogtojásból kicsépelte rántottát vágott a hátamhoz, úgy vendégelt. Amit nem bírtam megenni, mind a hajamra kente. Alig nézhettem széjjel, éreztem égbe járó illatairól, hogy odalent javában legelik már a tüzes kemencét, darálják a túrós lepényt. Apámnak hét szabómester köszörülte a vőlegényruhát.